

Hodnocení diplomové práce

Název: Sebe prezentace uchazeče o zaměstnání písemnou formou před ústním pohovorem

Autor: Adéla Nekolová

Diplomantka předložila diplomovou práci z oblasti personalistiky, což považuji vzhledem k praktickému zaměření oboru pedagogika volného času spíše za dobré znamení, i když autorka ve své práci nerozvíjí přímo pedagogické téma.

Předložená diplomová práce má sice logickou strukturu, ale po stránce rozsahu se mi jeví poněkud nevyvážená. Práce má pojednávat o sebe prezentaci uchazeče o zaměstnání, a přitom dvě třetiny práce pojednávají pouze o jedné, ač té nejdůležitější části sebe prezentace – o životopisu. Této problematice věnuje autorka 41 stran textu, zatímco druhé části sebe prezentace, motivačnímu dopisu, pouze 3 strany. Celý text dělá dojem, jakoby se autorka chtěla zabývat především životopisem a první 4 kapitoly práce byly jakoby „přidány“, aby bylo téma životopisu zasazeno do správného kontextu. Přesto právě tyto první kapitoly považuji za nejlépe zpracované (možná právě pro jejich poměrnou stručnost).

Po stránce formální i po stránce vnějšího vzhledu je práce zpracována pečlivě. Autorka poctivě odkazuje na použitou literaturu. Považuji ovšem za zbytečné, když se v textu často opakují celá jména i názvy publikací autorů, z nichž autorka čerpala. Takové údaje stačí uvést pouze jednou, a pak už odkazovat buď pod čarou anebo příjmením autora, např. „Siegel míní...“ anebo „společně se Siegelem můžeme konstatovat...“ apod. Někdy se opakují zbytečně i stejné nebo podobné formulace, což dělá dojem, jakoby hlavní starostí autorky bylo naplnit rozsah stran požadovaných pro diplomovou práci.

Po stránce jazykové je práce na průměrné úrovni. Celkový dojem je sice velmi dobrý, ale kazí ho jednak některé těžko pochopitelné formulace, jako např.: „na životopisu či motivačním dopisu může spočívat jejich vlastní profesionální kariéra i způsob života jiných“ (s. 7) anebo „popis pracovního místa a jeho přesný popis...“ (s. 24), jednak nejednotnost v psaní slov a novotvary, jako např. používání „manager“ i „manažer“ na jedné a téže straně (s. 24) anebo použití slova „vyzjistit“ (s. 30). Vyslovených překlepů je velmi málo. Patří mezi ně asi i tvrzení, že slovo „sebe prezentace“ lze chápat ve smyslu „vojensky uzdravit“ (mám za to, že správně by bylo „pozdravit“). Podobně považuji za problematickou formulaci na s. 18, kde autorka uvádí, že při výběru uchazečů o zaměstnání je poměr mezi správně vybranými zaměstnanci 1:3, což by znamenalo, že na jednoho správně vybraného zaměstnance připadají tři špatně vybraní, což je ovšem v rozporu s tím, co autorka v předešlé větě vysvětluje („pouze jedna třetina rozhodnutí správná, jedna třetina má jen minimální efektivnost a jedna třetina končí vyloženým neúspěchem“); z jejího výkladu totiž vyplývá, že na jednoho správně vybraného pracovníka připadají dva chybně vybraní.

Obsahová stránka práce (fakta, která autorka uvádí, srovnání názorů odborníků i vlastní výzkumné šetření) je na velmi dobré úrovni. Oceňuji úsilí, které si autorka dala s rozbořením životopisů. Osobně bych podrobnou legendu k tabulkám (s. 62 nn) dal spolu s tabulkami až do přílohy. Celkově působí práce dobrým dojmem. Když ovšem uvážíme, že se autorka zabývá převážně jedním relativně úzkým tématem (životopis), není divu, že musela práci trochu „nafouknout“, jelikož takto vymezené a zpracované téma by rozsahem spíše odpovídalo bakalářské práci. U magisterské práce bych očekával hlubší vhled do problému a rozsáhlejší analýzu.

Přes uvedené připomínky se domnívám, že diplomová práce Adély Nekolové odpovídá požadavkům na diplomovou práci a **doporučuji ji k obhajobě.**

Videň, 26. 5. 2008

doc. Míchal Kaplánek
oponent